

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana - broj devet

Jeff Pippenger

2025-12-11

Broj devet

Došao sam do točke u ovom uvodu u knjigu Joela da ukratko sažmem neke od točaka iz prvih osam članaka i naznačim što bismo trebali očekivati od knjige Joela sada kada joj pristupamo izravnije, a zatim, naravno, kakve to veze ima s bitkama kod Rafije i Panija iz Daniela 11:11–16?

Stavili smo naglasak na pjesmu o vinogradu, jer je „iskustvo” proročki predstavljeno „pjesmom”. Jedna od osobina sto četrdeset i četiri tisuće jest to što pjevaju pjesmu Mojsijevu i Janjetovu, što je jednostavno Ivanov način da prikaže Izajinu pjesmu o vinogradu. Svaki veliki prorok započinje svoje knjige osudama protiv Izraela zbog njegove pobune, ili bismo mogli reći da svaki veliki prorok najprije pjeva pjesmu o vinogradu. Tvrdim da je Joelova pjesma o vinogradu u prvom poglavlju jedno od najvažnijih otkrivenja o pjesmi o vinogradu. Ne bih mogao reći jesam li u pravu ili nisam, ali razlog zbog kojega sam ovoga uvjerenja jest to što se čini da su proročke povezanosti, koje su simbolički predstavljene u knjizi proroka Joela, ključ, ili možda osovina za više žbica. Joelovo svjedočanstvo ne samo da se povezuje s drugim usporednim linijama, nego se čini da također postavlja referentnu točku, osobito kroz simboliku razorenoga vinograda u prvom poglavlju te kroz činjenicu da sljedeća dva poglavlja prepoznaju i vrijeme kušnje slike Zvijeri u Sjedinjenim Državama i vrijeme kušnje slike Zvijeri za svijet. A sve je to postavljeno unutar konteksta vinograda, a vinograd nije živ vinograd — ako ne dobiva kišu.

Također smo stavili naglasak na proročko razdoblje koje je predstavljeno simbolom „dokle?” Osjetio sam potrebu podsjetiti nas na ovo prethodno utvrđeno načelo o „dokle?” kako bih stavio naglasak na „krunišni kamen” koji je bio, a jest i temelj i ugaoni kamen. Završni puni razvoj poruke Ponoćnoga poklika, koji je sada u tijeku, jest „krunišni kamen”. Na temelju tih temelja taj je krunišni kamen Millerovo dragulje koje sjaji deset puta jače nego na početku.

Na temelju Božjih „čudesnih djela“ završni kamen nastupa kada Njegov narod prijeđe iz laodicejskog iskustva u filadelfijsko iskustvo, što je trenutak kada taj narod postaje osmi koji je od sedmorice, a također i kada prijeđe iz Crkve ratnice u Crkvu pobjednicu. Taj prijelaz jest završni kamen. Prijelaz se ostvaruje kada Božji narod čuje i vidi poruku „završnog kamena“ te ona postane čudesna u njihovim očima. Poruka završnog kamena vrhunac je jer sabire sve simboličke istine o „završnom kamenu“ u jednu cjelinu. Poruka o „sedam vremena“ bila je Millerov temeljni kamen, a trebala je biti milleritski završni kamen. Pedesetnica je bila završni kamen pedesetničkom razdoblju, kao što je i Ponoćni poklik bio završni kamen milleritskog pokreta prvoga i drugoga anđela.

Kao vrhunac ili završni kamen četrdesetšestogodišnjeg razdoblja u kojemu je Krist gradio milleritski hram prvoga i drugoga anđela, taj je završni kamen trebao postati kamen temeljac za

Kristovo djelo izgradnje hrama sto četrdeset i četiri tisuće. Taj je kamen temeljac bio postavljen 1844. kao svjetlo da obasja stazu prema nebu, i zbog toga se Božji narod na svršetku svijeta treba vratiti na „stare staze“ kako bi našao počinak. Ako i kada se vrte pionirskoj povijesti milerita, nalaze da je poruka Ponoćnog poklika bila vrhunac te temeljne povijesti. Ponoćni poklik bio je očitovanje izlivanja Duha Svetoga. Kada se duša vrati na „stare staze“ i pronađe „sjajnu svjetlost“ koja je bila postavljena na početku ili na temeljnoj točki staze, ona pronalazi Ponoćni poklik, koji Jeremija označuje kao „počinak“.

„Iza njih, na početku staze, bilo je postavljeno sjajno svjetlo, za koje mi je anđeo rekao da je ‘ponoćni poklik’. To je svjetlo obasjavalo cijelu stazu i davalo svjetlo njihovim nogama, kako ne bi posrnuli.“

„Ako su svoj pogled držali uprtim u Isusa, koji je bio upravo pred njima i vodio ih prema gradu, bili su sigurni. No uskoro su se neki umorili te rekli da je grad veoma daleko i da su očekivali da će već prije ući u nj. Tada bi ih Isus ohrabrio podižući svoju slavu desnicu, a iz njegove je ruke izlazila svjetlost koja se širila nad adventnim mnoštvom, i oni su klicali: ‘Aleluja!’ Drugi su nepromišljeno zaniijekali svjetlost za sobom i rekli da ih nije Bog doveo tako daleko. Svjetlost iza njih ugasila se, ostavljajući njihove noge u potpunoj tami, i oni su posrnuli, izgubili iz vida cilj i Isusa te pali sa staze dolje u mračni i opaki svijet pod njima.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Zaglavni kamen mileritske povijesti kamen je temeljac za povijest sto četrdeset i četiri tisuće. Od početka triju anđela 1798. godine pa sve dok Crkva pobjedonosna ne bude podignuta kao ispunjenje očišćenja Svetišta pri nedjeljnom zakonu, put je obasjan porukom Ponoćnog poklika, jer prispodoba govori o adventizmu i o tome kako Bog podiže narod da savršeno odražava Njegov karakter dok se vrijeme milosti za čovječanstvo privodi kraju tijekom krize nedjeljnog zakona.

Na putu Isus vodi i nastavlja obasjavati put podižući svoju slavu desnicu. Stoga postoji jaka svjetlost na početku puta i jaka svjetlost koja vodi prema svršetku puta. Isus kao Alfa i Omega prikazuje svršetak početkom, tako da je svjetlost na oba kraja puta poruka Ponoćnog poklika.

Prvi anđeo došao je 1798. godine i objavio da je došao čas Njegova suda: „Govoreći ... dođe čas suda njegova.“ Čas suda došao je 1798. godine, i kada je započeo, započeo je i brak između Krista i Njegove nove zaručnice — filadelfijskog mileritskog adventizma. Krist je trebao stupiti u brak 22. listopada 1844., a od 1798. do 1844. zaručnica se pripravljala. Zaručnica je bila filadelfijska, jer na Kristovoj zaručnici nije bilo osude, budući da se pripravila — bila je čista. Objavljivanje suda jest objavljivanje braka na početku 1798. godine, koje je prispjelo svome završetku 1844. godine.

Temeljno svjetlo i završno svjetlo za mileritski pokret bila je poruka koja je naviještala ženidbu — poruka Ponoćnog poklika. Ponoćni poklik bio je temelj i završni kamen povijesti prvoga i drugoga anđela, kao i mileritske povijesti; a završni kamen mileritske povijesti jest kamen temeljac povijesti sto četrdeset i četiri tisuće, a ujedno i njezin završni kamen. Izgradnja hrama dovršena je kada se postavi završni kamen, a djelo postavljanja toga posljednjeg „čudesnog“ kamena započelo je u srpnju 2023.

Postoje različita proročka ispunjenja koja će sačinjavati završni kamen, ali završni kamen također predstavlja vrhunac jedne poruke. Pedesetnica je bila završni kamen poruke pedesetničkog razdoblja, kao što je svjetlost o „sedam vremena“, koja je 1856. došla kroz pero Hiram Edsona, bila namijenjeni završni kamen Millerove poruke, jer je prva temeljna istina koju je Miller otkrio bila „sedam vremena“. Godine 1856. odbaciti novo svjetlo istine završnoga kamena bilo je jednako izboru da se umre u pustinji Laodiceje, kao što je to drevni Izrael činio tijekom razdoblja od četrdeset godina. To prepoznaje srpanj 2023. kao 1856., prijelomnicu od Filadelfije prema Laodiceji u milleritskoj povijesti i preokret od Laodiceje k Filadelfiji u povijesti sto četrdeset i četiri tisuće. Krist se nije oženio nečistom ženom 1844., jer je ona bila filadelfijska, i On će se oženiti nevjestom iz Filadelfije pri nedjeljnom zakonu. Ali najprije se ona mora pripremiti. Jesi li spreman?

Ne boj se, malo stado; jer je volja Oca vašega da vam dadne kraljevstvo. Luka 12,32.

Dana 22. listopada 1844. Gospodin se vjenčao sa zaručnicom koju je bio pripremio da Ga slijedi u povijest trećega anđela i u sve što treći anđeo predstavlja, ali do 1863. povijest trećega anđela bila je skrenuta u pustinju Laodiceje. Povijest od 1844. do 1863. predstavlja razdoblje trećega anđela, pružajući tako prikaz ludih djevica u vremenskom razdoblju pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Djevice su pšenica i kukolj koji se razdvajaju porukama predloženima anđelima — jer anđeli su ti koji obavljaju djelo razdvajanja.

„Tada sam vidjela trećega anđela. Moj me anđeo pratilac reče: ‘Strašno je njegovo djelo. Uzvišena je njegova misija. On je anđeo koji treba odijeliti pšenicu od kukolja te zapečatiti, ili svezati, pšenicu za nebesku žitnicu. Te bi stvari trebale zaokupiti cijeli um, svu pozornost.’”
Early Writings, 119.

Poruka trojice anđela iz četrnaestoga poglavlja Otkrivenja jest poruka kasne kiše koja razdvaja i povezuje dva razreda.

„Ivanu su bili otvoreni prizori dubokog i potresnog značenja iz iskustva Crkve. Vidio je položaj, opasnosti, sukobe i konačno izbavljenje Božjega naroda. Zapisuje završne poruke koje trebaju dozrijeti žetvu zemlje, bilo kao snopove za nebesku žitnicu ili kao snopove pruća za oganj uništenja. Otkriveni su mu predmeti od goleme važnosti, osobito za posljednju Crkvu, kako bi oni koji se trebaju obratiti od zablude k istini bili poučeni o pogiblima i sukobima koji su pred njima. Nitko ne mora biti u tami u pogledu onoga što dolazi na zemlju.“ Velika borba, 341.

To su „riječi istine“ koje su u ovom naraštaju „završne poruke koje trebaju dozreti žetvu“ i koje razdvajaju dvije skupine. To je djelo također djelo „čovjeka s četkom za prašinu“ iz Millerova sna.

“‘Njemu je vijača u ruci, i temeljito će pročititi svoje gumno te sabrati svoju pšenicu u žitnicu.’ Matej 3,12. Ovo je bilo jedno od vremena pročišćavanja. Riječima istine pljeva se odvajala od pšenice. Budući da su bili odviše tašti i samopravedni da bi primili ukor, odviše zaljubljeni u svijet da bi prihvatili život poniznosti, mnogi su se odvratili od Isusa. Mnogi još uvijek čine isto. Duše se danas ispituju kao što su se ispitivali oni učenici u sinagogi u Kafarnaumu. Kada se istina približi srcu, oni vide da njihov život nije u skladu s Božjom

voljom. Uviđaju potrebu za potpunom promjenom u sebi; ali nisu voljni prihvatiti djelo samoodricanja. Stoga se srde kada se njihovi grijesi razotkriju. Odlaze uvrijeđeni, kao što su učenici ostavili Isusa, mrmljajući: 'Tvrda je to besjeda; tko je može slušati?'" Čeznja vjekova, 392.

Počevši od velikog razočaranja 1844., putokazi i zbivanja sve do 1863. predstavljaju povijest od 11. rujna do nedjeljnog zakona. Pitate zašto je 1844. 11. rujna?

Spisi sestre White jasno pokazuju da je treći anđeo došao 22. listopada 1844., ali je također došao 1888., što je prasluka 9/11. Još je važnije to što svi proroci izdvajaju upravo povijest od 9/11 do nedjeljnog zakona, tako da to nije svjedočanstvo dvojice ili trojice, nego ujedinjeno svjedočanstvo svakoga svjedoka iz Božje Riječi da je razdoblje od 9/11 do nedjeljnog zakona vrijeme u kojemu se ispunjava „učinak svakoga viđenja“.

Povijest dolaska i dovršetka trećega anđela trajala je od 1844. do 1863. i predstavlja razdoblje Božjih čudesnih djela od 11. 9. do nedjeljnog zakona. Ta je povijest također predstavljena razdobljem od 1840. do 1844., a u toj je liniji 1840. alfa, a 1844. omega. U liniji od 1844. do 1863., 1844. je alfa, a 1863. omega. Godina 1844. jest i alfa i omega.

Križ se podudara s 1844. godinom, a Alfa i Omega prolio je svoju krv na križu. Od 11. rujna (1840.) nalazimo da Otkrivenje 10 izlaže povijest koja započinje time što Ivan 1840. jede malu knjigu, a zatim razočaranjem u njegovu trbuhu 1844. Jedenje je početak; trbuh označuje svršetak. Posljednji redak desetoga poglavlja predstavlja kako se ta povijest ponavlja u povijesti sto četrdeset i četiri tisuće.

I uzeh knjižicu iz ruke anđelove i pojah je; i bijaše u mojim ustima slatka kao med; a čim je pojedoh, utroba mi postade gorka. I reče mi: Valja ti opet prorokovati pred mnogim pucima, i narodima, i jezicima, i kraljevima. Otkrivenje 10,10.11.

Otkrivenje deseto poglavlje i Habakuk drugo poglavlje predstavljaju dva poglavlja koja svjedoče o proročkom razdoblju od 1840. do 1844. godine. Povijest od 1844. do 1863. godine započinje na orijentiru razočaranja, nakon čega slijedi raspršenje, a potom sabiranje. U tom razdoblju proročka povijest Habakukove dvije ploče završava kada je druga ploča bila tiskana 1849. i objavljena u inozemstvu 1850. godine. Razdoblje Habakukovih ploča trajalo je od svibnja 1842., kada je objavljena karta za 1843., a proročko je razdoblje završilo ondje gdje je i započelo, objavljivanjem jedne od Habakukovih dviju ploča. Karta za 1843. je alfa, a karta za 1850. omega.

Godine 1856. Hiram Edson napisao je niz članaka koji su razumijevanje „sedam vremena” Williama Millera uzdigli na novu razinu. Edsonovo djelo bilo je omega Millerova djela, dovodeći Millerovu temeljnu istinu na položaj zaglavnoga kamena, koji je trebao osnažiti Božji narod. Millerova svjetlost o „sedam vremena” bila je alfa, a Edsonova svjetlost o „sedam vremena” bila je omega.

Godine 1863. pokret se preobrazio u crkvu koja će na koncu iz vlastitoga tijela iznjedrili pokret, na isti način na koji su mileriti proizašli iz protestanata, i kao što su učenici izišli iz judaizma u kršćanstvo te kao što su Jošua i Kaleb potekli iz naroda prijašnjega saveza koji je bio određen

umrijeti u pustinji.

U istoj toj povijesti (1844. do 1863.) republikanski rog zvijeri iz zemlje prolazi kroz paralelnu borbu koja naposljetku izbija u Građanski rat, za koji se svi povjesničari slažu da je dosegnuo svoju prijelomnu sredinu 1863. godine Lincolnovom Proklamacijom o emancipaciji. Lincoln predstavlja prvoga republikanskog predsjednika, koji je položio predsjedničku prisegu nakon dotad najgoreg demokratskog predsjednika u povijesti. Kasnije je bio ubijen. Sva ta proročka obilježja, kao i druga, ponavljaju se s posljednjim republikanskim predsjednikom.

Razdoblje od 1844. do 1863. uključivalo je raspršenje i sabiranje. Godina 1863. predstavlja zakon o nedjelji, stoga je raspršenje koje se dogodilo 1844. jedino raspršenje sve do 1863., kada su laodicejski adventisti sedmoga dana bili raspršeni u laodicejsku pustinju. Godina 1844. proizvela je raspršenje, a 1863. proizvela je raspršenje, svjedočeći tako o činjenici da je ta povijest prepoznat simbol proroštva, jer započinje alfa-raspršenjem 1844. i završava omega-raspršenjem 1863. Prvo raspršenje nastupilo je 18. srpnja 2020., a konačno omega-raspršenje ispunjava se pri zakonu o nedjelji.

„Dolazi vrijeme kada ćemo biti odvojeni i raspršeni, i svatko će od nas morati stajati bez prednosti zajedništva s onima iste dragocjene vjere; a kako možete opstati ako Bog nije uz vas i ako ne znate da vas on vodi i upravlja?“ Review and Herald, 25. ožujka 1890.

Nije dovoljno da Bog stoji „uz tvoju stranu“; morate također „znati da vas On vodi i usmjerava“. Ta je činjenica predmet proročanstva, prikazana različitim izrazima utemeljenima na vremenu kada „spoznat ćete Gospodina“.

I jest ćete u obilju i nasitit ćete se, i hvalit ćete ime Gospodina, Boga svojega, koji je divno postupao s vama; i moj se narod nikada neće postidjeti. I znat ćete da sam ja usred Izraela, i da sam ja Gospodin, Bog vaš, i nitko drugi; i moj se narod nikada neće postidjeti. ... Tako ćete znati da sam ja Gospodin, Bog vaš, koji prebiva na Sionu, gori mojoj svetoj; tada će Jeruzalem biti svet, i tuđinci više neće prolaziti kroz nj. Joel 2:26, 27, 3:17.

Kad je Jeruzalem svet, on je Crkva pobjedonosna, jer se Crkva vojskujuća definira kao Crkva sastavljena od pšenice i kukolja, a kad „stranci više ne prolaze“ „Jeruzalemom“, Božji će narod „znati“ „da on vodi i upravlja“. Oni znaju, jer su to oni koji su ispunili molitvu „sedam puta“, koja uključuje priznavanje da vas Bog nije vodio kao Laodikejca, ali kad se promijenite u Filadelfijca, znat ćete „da on vodi i upravlja“ i da je Bog „usred Izraela“.

Alfa raspršenje (razočaranje) od 19. travnja i omega raspršenje (razočaranje) od 22. listopada obilježeni su prvom službenom publikacijom nakon velikoga razočaranja 22. listopada. Objavljivanje je proročki označitelj u mileritskoj povijesti i u proročkoj povijesti Sjedinjenih Država, stoga je prvo što je službeno objavljeno nakon 1844. godine putokaz te povijesti, a taj putokaz označuje raspršenje.

1847 — Ostatak rasut po svijetu

„Riječ za ‘malo stado’.“

„Sljedeći članci napisani su za The Day-Dawn, koji je izdavao O. R. L. Crosier u Canandaigui, New York. No kako se taj list sada više ne objavljuje, a kako ne znamo hoće li ponovno biti izdavan, neki od nas u Maineu smatraju najboljim da se oni objave u ovom obliku. Želim skrenuti pozornost ‘malog stada’ na one stvari koje će se vrlo uskoro zbiti na ovoj zemlji....“

„Čitatelj će zapaziti da su u djelu A Word to the ‘Little Flock’ bila uključena tri priopćenja iz pera gđe E. G. White.“

„Druga poruka gospođe White, koja se nalazi na stranicama 14–18, prikaz je njezina prvog viđenja pod naslovom Ostatku rasijanom posvuda. To je napisano 20. prosinca 1845. kao osobno pismo Enochu Jacobsu, a primatelj ga je prvi put objavio u The Day-Star od 24. siječnja 1846. Zatim je 6. travnja 1846. ponovno tiskano u obliku letka od strane Jamesa Whitea i H. S. Gurneyja. Izjava kako se pojavljuje u A Word to the ‘Little Flock’, uz iznimku manjih uredničkih izmjena i dodanih biblijskih referenci, istovjetna je cjelovitom izvještaju o viđenju kako je prvi put tiskano.” James White, A Word to the ‘Little Flock’, 25.

1844. označava dolazak jednoga anđela i razočaranje. Godine 1845. zapisano je prvo viđenje, a objavljeno je 1846. Prvo viđenje upućeno je „ostatku rasijanom po svijetu”. Sumnjam da je neudana proročica u tinejdžerskoj dobi, kada je zapisivala svoje prvo viđenje, znala da je proročka značajka „ostatka” to da ostatak, po proročkoj nužnosti, mora biti „rasijan po svijetu”, kao jedno od obilježja sto četrdeset i četiri tisuće. Godine 1846. Whiteovi su se vjenčali, čime je Ellenino prezime promijenjeno u White. Iste su godine Whiteovi počeli svetkovati subotu sedmoga dana. Godine 1846. Savez je označen kao dovršen; proročki brak koji je započeo 1844. bio je konzumiran 1846., a 1847. tiskana je i poslana poštom prva službena publikacija.

Svibanj 1850.

„DRAGI ČITATELJU — Moj je cilj u ovom osvrtu bio razotkriti zabludu svjetlom svete istine....“

„Predajući ovo malo djelo raspršenom stadu, izvršio sam svoju dužnost prema njima u tom pogledu, i neka Bog doda svoj blagoslov. Amen.” James White, The Seventh-day Sabbath not Abolished, 2.

Publikacija Jamesa Whitea ukazuje na to da je njegova publika još uvijek bila raspršeno stado, ali ona je također i obrana sedmoga dana subote. To je poruka trećega anđela u svojem začetku u pogledu razumijevanja subote i trećega anđela unutar milleritskog adventizma. Objavljena je iste godine kada je objavljena karta iz 1850., i zajedno predstavljaju podizanje Gospodnje vojske za nadolazeću krizu zakona o nedjelji. Isus uvijek kraj prikazuje početkom, a oni koji su iznosili poruku 1844. godine, služeći se kartom iz 1843., bili su predsluka onih koji će iznositi poruku služeći se kartom iz 1850. Na početku razdoblja dviju Habakukovih ploča, ljudi su proglašavali poruku toga časa u vezi s Habakukovom pločom, a 1850. James White iznosi poruku trećega anđela zajedno s kartom iz 1850. Kartu je izradio brat Nichols u razdoblju 1849. godine, u vremenu kada su James i Ellen White živjeli s bratom Nicholom. James White bio je izravno povezan s izradom karte iz 1850., i te je godine počeo proglašavati poruku trećega anđela.

„Dana 23. rujna [1850.] Gospodin mi je pokazao da je drugi put ispružio svoju ruku da povрати Ostatak svojega naroda, te da se napori moraju udvostručiti u ovo vrijeme sabiranja. U vrijeme raspršivanja Izrael je bio udaren i razderan; ali sada, u vrijeme sabiranja, Bog će izliječiti i poviti svoj narod. U raspršivanju, napori uloženi da se širi istina imali su tek malen učinak, postigli su malo ili ništa; ali u sabiranju, kada je Bog stavio svoju ruku da sabere svoj narod, napori da se širi istina imat će svoj namijenjeni učinak. Svi trebaju biti ujedinjeni i revni u djelu. Vidjela sam da je sramota da se itko poziva na vrijeme raspršivanja kao na primjer kojim bismo se sada ravnali u sabiranju; jer kad Bog ne bi sada učinio više za nas nego što je učinio tada, Izrael nikada ne bi bio sabran. Jednako je nužno da istina bude objavljena u novinama kao i propovijedana.” Review and Herald, 1. studenoga 1850.

„Stajalište da je Gospodin ‘drugi put pružio svoju ruku da zadobije ostatak svoga naroda’, na 74. stranici, odnosi se samo na jedinstvo i snagu koji su nekoć postojali među onima koji su očekivali Krista, te na činjenicu da je On ponovno počeo ujedinjavati i podizati svoj narod.” Rani spisi, 86.

Sestra White u knjizi Rani spisi komentira odlomak iz Review and Herald u vezi s time što je upotrijebila riječi proroka Izaije kada je rekla: „Gospodin mi je pokazao da je drugi put pružio svoju ruku da povрати ostatak svojega naroda.” Svoju je ruku pružio godine 1850. Kada je taj narod sabrao u Svetinju nad svetinjama 22. listopada 1844., to je bilo na završetku rasijavanja od 677. pr. Kr. do 22. listopada 1844. Doslovna Juda, nastanjena u doslovnoj slavnoj zemlji, bila je rasijana 2520 godina u skladu sa „sedam vremena” iz Levitskoga zakonika dvadeset i šest, počevši od 677. pr. Kr. Na završetku 2520 godina duhovni je Izrael bio sabran 22. listopada 1844., i oni su odmah bili rasijani, a rasijavanje je završilo kada Gospodin drugi put pruža svoju ruku. On ih sabire drugi put u tom odlomku kako bi postigao dvije stvari: da „povije svoj narod” i da „podigne” svoj narod.

„Tada sam ugledala trećega anđela. Moj me anđeo pratilac reče: ‘Strašna je njegova riječ, užasno je njegovo poslanje. On je anđeo koji treba odabrati pšenicu od kukolja te zapečatiti ili svezati pšenicu za nebesku žitnicu.’ Ove bi stvari trebale zaokupiti sav um, svu pozornost. Ponovno mi je pokazana nužnost da oni koji vjeruju kako imamo posljednju poruku milosti budu odvojeni od onih koji svakodnevno primaju ili upijaju novu zabludu. Vidjela sam da ni mladi ni stari ne bi trebali pohađati skupove onih koji su u zabludi i tami. Anđeo reče: ‘Neka um prestane prebivati na onome što ne donosi koristi.’” Manuscript Releases, sv. 5, 425.

Drugo okupljanje koje je započelo 1850. godine predočavalo je pečačenje (vezivanje) Božjega naroda dok biva uzdignut, „podignut“, kao stijeg. Godina 1850. označava vrijeme kada Gospod okuplja sto četrdeset i četiri tisuće. Po proročkoj nužnosti oni su morali biti raspršeni prije nego što su bili okupljeni. Stoga „tri i pol dana“ iz Otkrivenja 11,11, koji simboliziraju 1260, što je polovica od 2520 i predstavlja raspršenje koje je uslijedilo nakon 18. srpnja 2020., predstavljaju drugo okupljanje onih koji trebaju biti sto četrdeset i četiri tisuće i stijeg koji se podiže narodima, kako je izloženo u Izaiji 11,11!

I u onaj dan pojavit će se korijen Jišajev, koji će stajati kao stijeg narodima; njemu će pogani hrliti, i počivalište njegovo bit će slavno.

I dogodit će se u onaj dan da će Gospod ponovno, po drugi put, pružiti svoju ruku da otkupi ostatak svoga naroda koji preostane: iz Asirije, i iz Egipta, i iz Patrosa, i iz Kuša, i iz Elama, i iz Šinara, i iz Hamata, i s morskih otoka.

I podignut će stijeg narodima te sabrati prognanike Izraelove i okupiti raspršene Judine s četiri kraja zemlje. Izaija 11,10.11.12.

Godine 1850. Gospodin je po drugi put pružio svoju ruku da sabere narod koji je iznosio poruku trećega anđela u spoju s porukom Ponoćnoga vapaja, kako je prikazana u dvije Habakukove ploče. U srpnju 2023. Gospodin je po drugi put pružio svoju ruku da sabere narod koji je iznosio poruku trećega anđela u spoju s porukom Ponoćnoga vapaja, kako je prikazana u dvije Habakukove ploče. I 1850. godina i srpanj 2023. označuju sabiranje „ostatka njegova naroda“, kako Izaija kaže u 11. retku 11. poglavlja. Jedanaesti je redak umetnut između desetoga i dvanaestoga retka, a oba ta retka ukazuju na podizanje stijega svijetu.

Svaki od ta tri retka prepoznaje stijeg, premda ga srednji redak prepoznaje kao „ostatak“. Taj se ostatak ondje sabire po drugi put, a broj plemena iz kojih se sabire jest osam. „8“ ne predstavlja samo one u Noinoj arci koji su iz staroga svijeta prešli u novi svijet ne vidjevši smrti, nego „8“ predstavlja i one koji su osma crkva koja je od sedam. Dva svjedoka iz Otkrivenja 11:11 jesu oni koji su uskrsnuli. Broj „8“ simbol je uskrsnuća, simbol sto četrdeset i četiri tisuće, simbol krštenja i simbol onih koji prelaze iz Laodiceje u Filadelfiju te postaju Izaijin stijeg narodima. Gospod pruža svoju ruku po drugi put od 1850. do 1865., i opet u srpnju 2023.

Godine 2023. pojavila se nova svjetlost o sedam vremena, upravo kao što je bilo 1856. Razdoblje od 1856. do 1863. predstavlja povijest sto četrdeset i četiri tisuće kada Gospodin podiže svoj narod ostatka kao vojsku.

Izaija 11:11 savršeno se podudara s Otkrivenjem 11:11, koje se savršeno podudara s Danielom 11:11. Izaija i Ivan prikazuju unutarnju povijest, a Daniel vanjsku povijest. Danielova vanjska linija iz 11:11 teče usporedno s Ivanovom unutarnjom linijom iz 11:11, a Izaija 11:11 predstavlja stijeg unutarnje linije koji poziva drugo Božje stado izvanjske linije. Palmoni je povezo ove odlomke u lijep svežanj, što je mogao ostvariti jedino Onaj koji je Stvoritelj svega.

Nastavit ćemo s ovim stvarima u sljedećem članku.

Dijalog s umjetnim informacijama:

Pronalazi li svijet matematike ikakvo značenje u broju „11“?

Da, broj 11 sadrži nekoliko točaka istinskoga matematičkog interesa i značenja (osim same činjenice da je prost broj). Evo glavnih koje matematičari i zaljubljenici u matematiku često ističu:

11 je peti prost broj, najmanji dvoznamenkasti prost broj i prvi prost broj koji je palindrom u bazi 10. „11“ je najmanji repunit (broj koji se sastoji od ponovljenih jedinica) koji je prost broj. To je jedini dvoznamenkasti prost broj u kojem su obje znamenke iste. 11, 22, 33, 44 itd. To vrijedi samo za „11“. „11“ je eksponent Mersenneova prostog broja. Decimalni razvoj broja $1/11 = 0,090909\dots$ ima period ponavljanja od samo 2, ali $1/11$ je poznat i na drugi način: niz prostih brojeva 11, 101,

1009, 10007, 100003 itd. pojavljuje se u raspravama o prostim brojevima u aritmetičkoj progresiji. Diedarska grupa reda 22 (simetrije pravilnog 11-terokuta) značajna je zato što je „11“ najmanji prost broj za koji diedarska grupa ima neabelovu strukturu bez centra koja je od interesa u teoriji grupa. U teorijskoj fizici (teorija struna / M-teorija), svemir se često modelira u 11 prostor-vremenskih dimenzija, a fizičari i matematičari koji rade na tom području često ističu pojavljivanje broja 11. „11“ je jedini palindromski prost broj s parnim brojem znamenaka (svi ostali s parnim brojem znamenaka većim od 2 djeljivi su s 11 te su stoga složeni). To je teorem u rekreativnoj teoriji brojeva.

Sušтина:

Premda „11“ nema isti zvjezdani status kao π , e ili zlatni rez, ona se opetovano pojavljuje kao najmanji ili prvi primjer mnogih pojava (prvi prost broj repjedinice, jedini palindromski prost broj s parnim brojem znamenaka, rano pojavljivanje u mnogim dokazima i protuprimjerima, 11 dimenzija u M-teoriji itd.). Dakle, da — matematički svijet doista smatra 11 značajnim brojem.

„Onaj koji je nadahnuo Riječ bio je njezin istinski tumač. Krist je svoja učenja prikazivao usmjeravajući pozornost svojih slušatelja na jednostavne zakone prirode i na poznate predmete koje su svakodnevno viđali i uzimali u ruke. Tako je njihove misli vodio od naravnoga prema duhovnome. Mnogi nisu odmah uspijevali shvatiti značenje njegovih prispodoba; ali kako su iz dana u dan dolazili u doticaj s predmetima uz koje je Veliki Učitelj povezao duhovne istine, neki su razabrali pouke božanske istine koje je nastojao utisnuti, te su se uvjerali u istinitost njegova poslanja i obratili se evanđelju.” Sabbath School Worker, 1. prosinca 1909.

„Vodeći tako od naravnoga prema duhovnom kraljevstvu, Kristove su prispodobe karike u lancu istine koji povezuje čovjeka s Bogom, a zemlju s nebom.“ Isusove usporedbe, 17.